

Tatabánya, 1923. február 3. – Budapest, 1978. február 7.

Bádogos és vízvezeték-szerelő segédlevelet szerzett, később közgazdasági technikumot végzett. 1942-től a Tatabányai Szénbányák, 1943-tól az Almásfüzitői Olajfinomító bányásza volt. 1943-ban lett a Vasas Szakszervezet tagja, 1944. márciusban bekapcsolódott az illegális kommunista mozgalomba, 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, az Almásfüzitői Olajfinomító szakszervezeti főbizalmija, az üzemi bizottság alelnöke, majd elnöke 1948-ig, majd a Komárom vármegyei szakszervezeti tanács titkára. 1949-ben került fel a pártapparátusba, az MDP KV politikai munkatársa 1953-ig, majd alosztályvezető 1955–1956-ban. 1955-ben az MDP Pártfőiskolát végzett, 1956. november és 1958 között az MSZMP funkcionáriusaként Komárom megyében pártszervező munkát végzett, majd az MSZMP Komárom megyei Bizottságának titkára, első titkára 1957. augusztus 1. és 1966. június 8. között. 1966. júniustól 1970-ig a Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezete főtitkára, 1970-ben megválasztották a Szakszervezetek Országos Tanácsa (SZOT) titkárává, 1973-tól főtitkárhelyettes. 1975. július 4-én kohó- és gépipari miniszterré nevezték ki, funkcióját haláláig látta el. Az MSZMP Központi Bizottság tagja 1962. november 24-én lett. 1963. február 24-én országgyűlési képviselővé választották, előbb a Hazafias Népfront Komárom megyei listáján, 1967. március 19-én Győr-Sopron megye 2. számú, 1971. április 25-én Borsod-Abaúj-Zemplén megye 9. számú egyéni választókerületében, 1975. június 15-én a 13. számú egyéni választókerületben jutott képviselői mandátumhoz.